

РЕШЕНИЕ

№ 911

гр. София, 13.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11102** по описа за **2019** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от изпълнителния директор И. Д., против решение № 202062 от 26.08.2019г., постановено по НАХД № 5178/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-99/13.02.2019г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, предл. 1 вр. ал. 1, т. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Касаторът счита за неправилни изводите на съда, че 7-дневният срок по чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК, в който емитентът е длъжен да изкупи по искане на облигационер облигациите по емисионна стойност, има императивен характер. Намира, че това тълкуване на разпоредбата противоречи изцяло на пазарната логика. Сочи, че дори и да е налице формално осъществен състав на чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК, следва да намери приложение чл. 28 от ЗАНН. Моли за отмяна на обжалваното

решение, както и за отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, чрез процесуален представител, в съдебно заседание и с представени писмени бележки взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение СРС е приел от фактическа страна, че жалбоподателят [фирма] е търговско дружество с едноличен собственик на капитала [фирма]. На 18.10.2017г. Съветът на директорите на [фирма], в качеството му на едноличен собственик на капитала на дружеството-жалбоподател, взел решение за издаване от страна на [фирма] на първа по ред емисия корпоративни облигации, с обща стойност на облигационния заем 7 000 000 лева, разпределен в 7 000 броя облигации с номинална стойност от 1 000 лева всяка, обезпечени със сключване на застраховка, при условията на първично частно (непублично) предлагане.

Съгласно т. 17 на параметрите и условията на облигационния заем, обективирани в посоченото решение на Съвета на директорите, в срок шест месеца от регистриране на емисията в [фирма], облигациите ще бъдат приети за търговия на БФБ. Аналогична клауза се съдържа и в предложението за записване на емисия корпоративни облигации, отправено до инвеститорите.

След приключване на записването, на 25.10.2017г. емисията облигации била регистрирана в [фирма] с ISIN код BG2100019178, а на 31.10.2017г. сключването на облигационен заем било обявено по партидата на дружеството в Търговския регистър към Агенция по вписванията.

Двама от облигационерите по посочения заем били фондове за допълнително пенсионно осигуряване, управлявани от Пенсионноосигурително дружество [фирма], а именно – Професионален пенсионен фонд „Бъдеще“ с 450 броя облигации с обща номинална стойност 450 000 лева и Универсален пенсионен фонд „Бъдеще“ с 1550 броя облигации с обща номинална стойност 1 550 000 лева, като впоследствие последният закупил допълнително количество от издадените облигации и към 25.04.2018г. УПФ „Бъдеще“ притежавал 4940 броя от емитираните облигации.

Емисията облигации с ISIN код BG2100019178, издадена от [фирма], обаче не била допусната до търговия на Българската фондова борса или друг регулиран пазар в ЕС в шестмесечен срок от регистриране на емисията в [фирма], като едва със заявление вх. № РГ-05-1660-1/08.03.2018г. по описа на КФН в надзорния орган било подадено искане за утвърждаване на проспект за допускане до търговия на регулиран пазар на емисията облигации. Съответно до изтичане на шестмесечния срок от регистриране на емисията и сключване на облигационния заем - 25.04.2018г., ценните книжа, предмет на същия, не били допуснати до търговия на регулиран пазар, като това станало едва с Решение № 564-Е от 06.06.2018г. на КФН, въз основа на което било подадено заявление до БФБ вх. № 3447/07.06.2018г.

Поради това дружеството, управляващото пенсионните фондове, закупили облигациите, включително предвид ограниченията за притежаваните от тях активи,

подало искане до [фирма] за обратното изкупуване на притежаваните от УПФ „Бъдеще“ облигации, в съответствие с чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК. Искането било получено в дружеството-жалбоподател на 21.05.2018г., но същото не осъществило обратно изкупуване на облигациите в 7-дневен срок. Вместо това с писмо от 28.05.2018г. ПОД [фирма] било уведомено, че изкупуването може да бъде извършено на два транша, съответно 1 200 облигации до 01.06.2018г. и остатъкът в срок до 30.06.2018г. Видно от представено извлечение от Книга на облигационерите, към 29.05.2018г. стопанисваният от ПОД [фирма] Универсален пенсионен фонд „Бъдеще“ все още притежавал 4940 броя облигации от емисия с ISIN код BG2100019178.

По този повод на 16.08.2018г. св. С. съставила АУАН № Р-06-948/16.08.2018г. срещу [фирма] за това, че не е изпълнило задължението си за обратно изкупуване на 4940 броя облигации от емисия с ISIN код BG2100019178, която в шестмесечен срок от емитирането не била допусната до търговия на регулиран пазар, в 7-дневен срок от отправяне на искането, квалифицирано като нарушение на чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено процесното наказателно постановление (НП) № Р-10-99/13.02.2019г. от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000/ две хиляди/ лева на основание чл. 221, ал. 8, т. 2 от ЗППЦК.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетеля С. /актосъставител/.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН, както и че визираното в наказателното постановление административно нарушение е доказано по несъмнен начин и не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е приел за несъмнено, че емитентът не е изпълнил задължението си по чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК. Съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1, т. 9 от ДР на ЗППЦК "Емитент" е лицето, неперсонифицираното дружество или тръстът, задължени по ценните книжа: а) които издава или е издало чрез първично публично предлагане, включително при учредяване на дружеството, и/или б) които са допуснати до търговия на регулиран пазар на ценни книжа. В случаите на депозитарни разписки, допуснати до търговия на регулиран пазар, "емитент" е още лицето, което е издало базовите ценни книжа, независимо дали тези ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар. От представените по делото доказателства се установява, че жалбоподателят издава облигации, за които е предвидено допускането до търговия на регулиран пазар, като това са именно облигациите от емисия с ISIN код BG2100019178. От изложеното е видно, че жалбоподателят има качеството на „емитент“, поради което е субект на задължението по чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК.

Съгласно чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК, ако след изтичане на 6 месеца от емитирането на облигационната емисия облигациите не са допуснати до търговия на регулиран пазар на ценни книжа, емитентът е длъжен да изкупи по искане на облигационер облигациите по емисионна стойност в 7-дневен срок от получаване на искането. От събраните по делото доказателства е безспорно, че визираният шестмесечен срок от емитирането на облигациите е изтекъл на 25.04.2018г., към който момент книгата все още не са били допуснати до търговия на регулиран пазар. Със заявление от 08.03.2018г. дружеството е депозирало в КФН проспекта за одобрение на публично предлагане на ценни книжа и допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар в съответствие с чл. 78 от ЗППЦК. В тази връзка законосъобразно въззивният съд е отхвърлил доводите на емитента, че до произнасяне на надзорния орган визираният в условията на облигационния заем и в чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК срок се прекъсва или спира. За подобна хипотеза е необходима изрична регламентация в закона, каквато в случая липсва.

Нормата на чл. 91, ал. 1 от ЗППЦК предвижда, че въз основа на представените документи КФН установява доколко са спазени изискванията за издаване на исканото потвърждение. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или са необходими допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия и/или за исканата допълнителна информация и документи в срок до 10 работни дни от получаване на заявлението. По делото не са налице данни за забавяне при произнасянето от КФН. Самото подаване на заявлението за допускане в 6-месечния срок не е равнозначено на допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, каквото е изискването на чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК.

Видно е от доказателствата по делото, че в 6-месечния срок от регистрирането на облигационната емисия, изтекъл на 25.04.2018г., облигациите все още не са били допуснати до търговия на регулиран пазар. Това е станало с решение № 564-Е от 06.06.2018г. на КФН. Ето защо към 21.05.2018г., когато ПОД [фирма] е направило искане за обратно изкупуване на облигациите, емитентът е бил длъжен да извърши обратното изкупуване в предвидения в чл. 100а, ал. 2 от ЗППЦК 7-дневен срок, т.е. до 28.05.2018г., което задължение не е изпълнено. Налице е административно нарушение, извършено чрез бездействие в рамките на задължение за определено действие в определен срок, за което законосъобразно е наложена на емитента имуществена санкция на основание чл. 221, ал. 8, т.2, предл. 1 от ЗППЦК в минимален размер.

При преценката на характера на засегнатите обществени отношения, а именно стабилността на финансовите пазари и доверието на инвеститорите в тях, не се споделят доводите на касатора, че нарушението може да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 202062 от 26.08.2019г., постановено по НАХД № 5178/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Комисия за финансов надзор разности за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: